

ציירתי עץ שכל העלים שלו נפלו. לפעמים אתה מאבד את התקווה, אתה לא מצליח להשיג את המטרות שלך ואתה דואג. אני רוצה להיות רואת חשבון אבל אני מפחדת שאני לא אצליח לעשות את זה בגלל מצב כלכלי. אני רוצה ללכת לאוניברסיטה אבל לא באוגנדה, אולי בקניה. קניה נראית לי מקום טוב יותר מאוגנדה, לימודים יותר איכותיים. אני מעדיפה לא להסביר למה כתבתי ששום דבר לא נורא נשאר. גרתי בישראל בין השנים 2007 עד 2012. גרתי בערד ואהבתי את זה, היה לי כיף, הלכנו לטיולים. יעלים עופרים היה היסודי שהלכתי אליו. אני מתגעגעת לים המלח, ולנסיעות שלנו לירושלים. אני זוכרת את היום האחרון שלי בישראל, התרגשתי ללכת למקום חדש, לבקר את המדינה של ההורים שלי. נסענו לג'ובה, גרתי עם אמא ואבא שלי בבית והתחלתי ללכת לבית ספר. כשהמלחמה התחילה עברנו לקניה, למחנה פליטים קאקומה, שם היה קשה. לאבא שלי לא הייתה עבודה והיינו צריכים לישון באוהל לתקופת מה. ההורים שלי עדיין שם, אבל אני הגעתי ב-2014 לאוגנדה עם הפרוייקט של ביקם. הייתי רוצה לחזור לדרום סודן כשאסיים את הלימודים שלי. החלום שלי הוא להיות רואת חשבון, ואני מקווה שבעוד עשר שנים תמצאי אותי כרואת חשבון בדרום סודן. אני רוצה להיות רואת חשבון כי אני נהנית ממתמטיקה. פליט זה מישהו שנמצא במדינה אחרת בגלל מלחמות בבית שלהם. לפעמים אני מרגישה כפליטה בגלל המלחמה בדרום סודן.